

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1534/06
15.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог Дома ученика средњих школа "ББ", кога заступа БА адвокат, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж1.бр.175/06 од 12.4.2006. године, у седници већа одржаној 15.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж1.бр.175/06 од 12.4.2006. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија изјављена од ГГ адвоката, против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж1.бр. 175/06 од 12.4.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Вршцу П1.1918/03 од 17.11.2004.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог донето у дисциплинском поступку и означено као службена тајна бр. 3 од 5.9.2003. године, којом је тужиоцу изречена мера престанка радног односа и Одлука управног одбора туженог службена тајна бр. 5 од 30.9.2003. године, којом је потврђено решење директора туженог. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 28.200,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Панчеву Гж1.бр.175/06 од 12.4.2006. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Вршцу П.бр.1918/03 од 17.11.2004. године.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизије су благовремено изјавили ГГ адвокат због погрешне примене материјалног права и тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност поднетих ревизија у смислу члана 389. став 2. ЗПП-а ("Службени лист СФРЈ", бр.4/77..."Службени лист СРЈ", бр. 3/02), који се у конкретном случају примењује на основу члана 491. став 1. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд Србије је нашао да ревизија изјављена од ГГ адвоката, није дозвољена јер је изјављена од лица које није овлашћено на подношење ревизије.

Наиме, поднеском од 26.9.2006. године, тужилац је отказао пуномоћје ГГ адвокату из Панчева, који је у име тужиоца дана 23.10.2006. године, изјавио ревизију против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж1.бр.175/06 од 12.4.2006. године.

Одредбом члана 99. став 1. ЗПП-а, прописано је да странка може у свако доба опозвати пуномоћје а пуномоћник га може у свако време отказати. Како је у конкретном случају тужилац отказао пуномоћје адвокату ГГ, то је ревизија изјављена од стране овог адвоката недозвољена. Стога је Врховни суд применом члана 389. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу II изреке ове пресуде.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП-а ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77..."Службени лист СРЈ", бр. 3/02), који се примењује на основу члана 491. став 1. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредби парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из тачке 12. тог става, на коју тужилац неосновано указује, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, који нису противуречни записницима о датим исказима у поступку и прибављеним исправама.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 27.5.2003. године, по пријави 41 ученице Дома ученика средњих школа "ББ", поднет је захтев за покретање дисциплинског поступка против тужиоца и поступак је покренут под бројем 91, због недостојног и непримереног понашања које представља тежу повреду

радне обавезе из члана 205. став 1, 3 и 5 ПКУ туженог. Након спроведеног поступка директор туженог је Одлуком број 136 од 9.7.2003. године, утврдио одговорност тужиоца и изрекао му дисциплинску меру престанка радног односа. Тужилац је против наведене одлуке изјавио приговор, који је решењем директора број 157 од 26.8.2003. године, усвојен а одлука бр. 136 од 9.7.2003. године, укинута, а туженом наложено да допуни захтев за покретање дисциплинског поступка од 27.5.2003. године и спроведе нови дисциплински поступак. Директор туженог је поступајући у складу са упутством Покрајинског секретаријата за образовање и културу из Новог Сада од 29.7.2003. године, обновио дисциплински поступак, који је непосредно и водио, и донео решење означено као службена тајна бр. 3 дана 5.9.2003. године, којим је тужилац проглашен одговорним због тешке повреде радне обавезе и изречена му је мера престанка радног односа. Управни одбор туженог одлуком од 1.10.2003. године, одбио је приговор тужиоца. У поступку је утврђено да је тужилац у периоду од 8.7.2003. до 22.7.2003. године био на лечењу у дневној болници у Институту за ментално здравље у Београду, одакле је отпуштен по сопственој иницијативи.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај оспорених решења, правилно закључивши да је тужиоцу због учињене теже повреде радне обавезе прописане чланом 59. став 1. тачка 1. и 5. Закона о радним односима у државним органима и чланом 205. тачка 3. и 5. ПКУ туженог, након законито спроведеног (обновљеног) дисциплинског поступка законито изречена мера престанка радног односа.

Правилно су нижестепени судови, ценећи законитост покретања и вођења дисциплинског поступка, закључили да је поступак покренут, вођен и окончан у свему у складу са чланом 62а, 62. став 2. и 62б, Закона о изменама и допунама Закона о радним односима у државним органима. Наиме, након усвајања приговора тужиоца и укидања одлуке од 9.7.2003. године, у складу са чланом 226. Закона о општем управном поступку, који допушта да орган који је донео решење, може поводом жалбе да управну ствар реши другачије и допуни поступак ако је био непотпун, наложено је туженом да допуни захтев за покретање дисциплинског поступка од 27.5.2003. године и спроведе нови дисциплински поступак. Спроводећи нови дисциплински поступак, под ознаком службена тајна бр. 3, по захтеву за покретање поступка број 91 од 27.5.2003. године, и допуне захтева број 1/03 од 26.8.2003. године, по одржаној усменој расправи дана 5.9.2003. године, пред дисциплинским органом – директором туженог, у одсуству уредно позваног тужиоца и његовог пуномоћника, донето је решење којим је тужиоцу изречена мера престанка радног односа. О поступку је обавештено Општинско синдикално веће. Одлуком управног одбора туженог бр. службена тајна 5 од 30.9.2003. године, одбијен је приговор тужиоца, па је дисциплински поступак окончан у оквиру рока од 6 месеци од дана учињене последње повреде (19.5.2003. године) која се тужиоцу ставља на терет. Стога нису основани наводи ревизије којима тужилац указује на наводно учињене пропусте у покретању и вођењу дисциплинског поступка, као и на чињеницу да му није дата могућност да учествује на расправи одржаној 5.9.2003. године јер је наводно оправдао изостанак свог пуномоћника у том поступку. Међутим, тужилац до окончања тог поступка није доставио доказа којим би потврдио своје наводе о тој наводној спречености свог пуномоћника да приступи наведеној расправи, за коју је овај био уредно позван, као и тужилац. Стога нису основани наводи ревизије тужиоца којима указује да му је ускраћено право на одбрану.

По мишљењу Врховног суда правилно је тужена дисциплински поступак водила са ознаком службена тајна, а искази мал. ученица су у поступку само прочитани јер у смислу члана 3. тачка 1. Конвенције УН о правима детета ("Службени лист СФРЈ"-Међународни уговори бр. 15/90 и "Службени лист СРЈ", бр. 4/96 и 2/97) прописано да је у свим активностима које се тичу деце од примарног значаја је интерес детета, без обзира на то да ли их спроводе јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавна тела. Стога је правилно у обновљеном дисциплинском поступку, имајући у виду интерес малолетника, изостављено њихово поновно саслушање а њихови искази само прочитани; па нису основани наводи ревизије тужиоца којима указује да је на тај начин повређено начело непосредности.

Неосновано тужилац ревизијом понавља наводе о приговору застарелости, о чему се изјаснио још првостепени суд у својој одлуци.

Правилном применом члана 154. став 1. и 155. ЗПП, одлучено је о трошковима парничног поступка.

Са изложених разлога, применом члана 393. ЗПП, одлучено је као у ставу I изреке ове пресуде.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић